

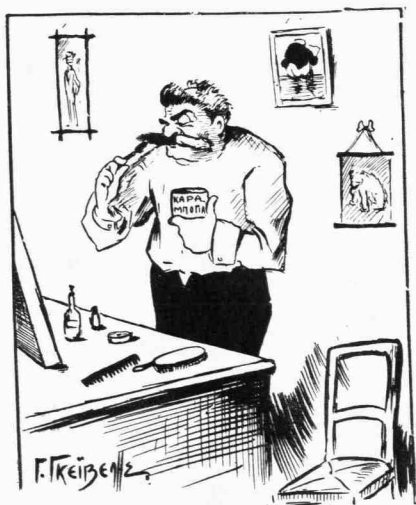
— Τι λέτε, καλέ! μου λέει γελαστός και χαρούμενος. Πρέπει να μᾶς συγχαρήτε ποῦ ξεσπλασθώθηκαμε και θὰ ζοῦμε πλιά στην ἀγκαλιὰ τῆς Μεγάλης μας Μάννας.

Και θυμήθηκε κάποιον ἀγγλον φιλόσοφον, ποῦ οἱ πολιτικοὶ του ἐχθροὶ τὸν κατὰτρεξαν, τὸν ἐξώρισαν, τοῦ ἐδήμευσαν τὰ πλούτη του ὅλα, και ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ἐξορίας του ἔγραφε:

— «Οἱ ἐχθροὶ μου με ἐλήστευσαν, μου ἄρπαξαν ὅλα τὰ κοινω- νικά μου ἀγαθὰ, δὲν μου ἀφήκαν τίποτε. Ἄλλὰ δὲν ἔμφορεσαν να μου ἀφαιρέσουν τὸ φῶς και τὸν ἀέρα ποῦ ἀναπνέω, τὴν συνείδησιν τῆς ὑπάρξεώς μου, τὴν ἀγάπην τῶν ὀλίγων καλῶν μου φίλων και τὴν λατρείαν τῆς γυναίκας μου.»

(Μυτιλήνη, 7 Δεκεμβρίου 1912)

○ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

Βουλγαρικὰ παραμύθια

«... Ἡ Βουλγαρία ἐκαλλιέργησε ἐκπαλαὶ τὰ γράμματα και τὰς τέχνας. Ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν... Ὡραίων Τεχνῶν, εἰδικὸς μάλι- στα εἰς τὴν ζωγραφικὴν και τὴν χρωματολογίαν, ἐννοεῖ να ἐργα- σθῆ ἀνεנדότως...»

Ἐπὶ τὴν «Μικρὴν»